

KÓDY PODVĚDOMÍ

—

VÁŠ ÚSPĚCH VE VŠECH OBLASTECH ŽIVOTA

Kódy podvědomí je velmi jednoduchá metoda snadno použitelná v praxi: vaším úkolem je jen pronést v určitých situacích kódové fráze a... to je vše. Je to jednoduché, že?

V podstatě je tato technika určitým způsobem podobná *neurolingvistickému programování**, ale na rozdíl od něj je více dostupná jak finančně, tak je srozumitelnější na pochopení. Mému otci Alexu Fadovi ji předal jeho dědeček těsně před svojí smrtí. Otec rozvíjel tento systém zpočátku sám a pak společně se mnou. Nyní jdu ještě dál, přidávám detaily, kódy, a chci se podělit o své znalosti s vámi. Možná se zeptáte: „Proč? Vždyť můžete tato sakrální tajemství prodávat za velké peníze!“

Faktem je, že znalosti by neměli patřit jen jedné osobě či několika vyvoleným, měli by je používat všichni, kdo je dokáží využít, a těch není moc. Proč? Kvůli lenosti a setrvačnosti lidského myšlení,

**Moci, blahobytu a harmonie v lásce dosahují ti lidé,
kteří na sobě každodenně pracují.**

* Neurolingvistické programování, také známé jako NLP, je soubor modelů, technik a základních principů (kontextově závislých přesvědčení), které se používají hlavně jako přístup k osobnímu rozvoji prostřednictvím modelování efektivních strategií (myšlenkových a behaviorálních) – pozn. aut.

protože většina lidí očekává, že jim někdo donese milion na zlatém talíři atd. Moci, blahobytu a harmonie v lásce dosahují zpravidla ti lidé, kteří na sobě každodenně pracují a nečekají na milost od Vyššího rozumu. Dokonce i metoda, kterou vám nabízím, vyžaduje vynaložení vaší energie a neúnavného programování přítomnosti! Pokud si myslíte, že jednou pronesete kódovou frázi a za pět minut před sebou spatříte kufřík s milionem korun, není tato kniha pro vás. Budete muset zapracovat a vaše úsilí bude odměněno – to vám slibuji.

Neurolingvistické programování (NLP) je založeno na myšlence, že vědomí, tělo a jazyk jedince určují obraz jeho vnímání světa. Toto vnímání (a tudíž i chování) se mění v průběhu života, se získáváním nových zkušeností, sebevědomí a sebedůvěry. Lze ho také změnit úmyslně pomocí restrukturalizace osobních zkušeností prostřednictvím různých technik. Cena kurzů NLP je dnes natolik vysoká, že si ji může dovolit málokdo, jak z důvodů finančních, tak i z důvodu nedostatku času na studium.

Kódová fráze spojuje vědomí a podvědomí člověka, umocňuje jeho zdroje energie a násobí jeho možnosti o několik desítek! Přijměte jako fakt, že vaše podvědomí přitahuje všechno, co chceme dostat, a tím plní naše povely, ať už jsou jakékoli. Jestliže programujeme podvědomí na připojení ke světu peněz přes ty či ony rituály, které posilují kódové fráze, podvědomí také začíná pracovat na přilákání peněz. To se netýká jen finanční stránky, ale i jakýchkoli jiných přání.

Jaký je rozdíl mezi vědomím a podvědomím?

Vědomí je ta část mozku, kterou si neustále uvědomujeme a s níž se ztotožňujeme po většinu času. Takovým způsobem si představujeme sebe a okolní svět. Naše vědomí shromažďuje a zpracovává informace nacházející se kolem nás a poté plánuje naše činy. Rozhodujeme se většinou pod vlivem vědomí. Když klidně a pomalu zpracováváme informaci získanou zvenčí, tak výsledek jednání je práce vědomí.

Jiná věc je však **podvědomí**. Zapíná se rázně a náhle vždy, když je náš mozek zaměstnán zpracováváním jiné informace, čili je zaneprázdněn, nebo ve chvílích náhlého a neočekávaného nebezpečí. V našem podvědomí je uložena informace získaná v průběhu života, a to nejen informace, ale i emoce, které se vážou k této informaci. Někdy nám podvědomí vydává obrazy, které jsme už dávno zapomněli. Možná se zeptáte: K čemu jsou nám zapotřebí všechny ty informace o událostech z minulosti? Něco by klidně mohlo být navždy vymazáno. Tak to není. Vaše zkušenost je unikátní a podvědomí je pokladnicí vašich zkušeností. Když vědomí potřebuje informaci, aby zanalyzovalo to, co vidí, zapojí se podvědomí a pomůže vyvarovat se možné chyby. Mimochodem, automatické reakce jsou dílem podvědomí. Každodenně automaticky provádíte velké množství činností: dýcháte, mrkáte, chodíte, trávíte jídlo – vědomí nekontroluje tyto procesy, protože v té době je zaměstnáno sběrem informací z okolního světa. A právě proto je třeba rozdělení mozku na vě-

domou a podvědomou část. Ale jsou situace, kdy propojení vědomí a podvědomí pomáhá v nejrůznějších situacích. K tomuto propojení vám nabízím kódy. Vědomí pracuje pomalu, zatímco podvědomí je schopno přijímat rozhodnutí a zpracovávat signály okamžitě. Pokud je váš život v nebezpečí, zachraňuje vás právě podvědomí. Automaticky tak můžete přeskočit otevřený poklop kanálů, uhnout, když na vaši hlavu letí cihla atd. To jsou všechno činnosti podvědomí.

Ostatně v podvědomí jsou uloženy informace o minulých životech. To lze ověřit regresní hypnózou. Občas je taková zkušenost velmi užitečná k pochopení chyb, kterých se člověk dopouštěl v minulých životech, nebo k tomu, co je třeba změnit, aby se uspořádal život tady a teď. Ale v takovém případě je potřeba obrátit se na profesionála, neboť šarlatán může poškodit vaše zdraví, a to velmi výrazně, proto buďte opatrní.

Také vzdělání, kterého se nám dostává již od raného dětství, hraje důležitou roli. Tu informaci a ta přesvědčení, které zakládají rodiče, si děti zapisují na „hard disc“ svého podvědomí. To určuje jejich život a jejich jednání. Pokud člověk dokáže pochopit, jaká je příčina jeho nezdarů, takřkajíc „zformátovat hard disk“, pak může i změnit svá přesvědčení z negativních na prospěšné. Když odhalíte a uvědomíte si nesprávná přesvědčení, omezíte jejich sílu a vliv na vás a váš život. O tom budu podrobněji mluvit v kapitole o dětech.

Dřív než se obrátíte ke konkrétním kódům rozděleným v knize podle různých cílů, kterých chcete dosáhnout, uvedu konkrétní příklad ze základních kódů. Tak budete moci snadněji pracovat s dalšími kódy.

První kód „**Spolu**“. Jedná se o základní kód. To on stojí v popředí celého systému našich podvědomých kódů. Jeho smysl je v tom, že kdysi dávno, ve zlatém věku Atlantidy, měli lidé vědomí a podvědomí spojeno a prakticky nedělali chyby. Proč tedy zanikla vysoce vyspělá civilizace Atlantidy? Lidé zpsychli a postavili sami sebe nad Stvořitele... Proto civilizace zmizela, ale aby se pokaždé neopakoval stejný scénář, Vyšší síly rozdělily vědomí a podvědomí do dvou úrovní a postavili mezi nimi jistou mez.

Člověk se častěji rozhoduje na úrovni vědomí a ve většině případů je to rozhodnutí chybné podle známého ruského přísloví: „Chtěli jsme jak nejlépe, povedlo se jako vždy“. Podvědomí říká: Uděláme to takhle. Ale mysl odporuje: Tak se to nepovede, je třeba to provést jinak – a chybuje. Existuje jen velmi málo lidí, kteří umějí poslouchat vlastní podvědomí, které nikdy nechybuje.

Přesto, chce-li obyčejný člověk méně chybovat, existuje kód podvědomí „**Spolu**“. Je to příkaz podvědomí spojit se s vědomím do jediného celku.

Druhý kód podvědomí – „**Daří se**“. Míní se tím, že se daří teď, v současnosti; začíná se dařit vše, do čeho se pouštím. Daří se. Podvědomí říká: Všechno, do čeho se pouštíme a co chceme provést, vychází. Podvědomí obdrželo svůj kód. Toto je kódový systém.

Třetí kód „**Získat**“. Získat čili materializovat to, co se daří. V předchozím bodě se daří a v tomto se zhmotňuje a my máme výsledek.

A čtvrtý kód, týkající se peněz – „**Počítej**“. Pokud se daří získat – počítej.

Ne náhodně jsem dal jako motto k této kapitole slova Dona Miguela Ruize z knihy *Čtyři dohody*. Chci, abyste zaměřili svou pozornost na tato slova: Je to pravda. Jsem Bůh. Ale Bohem jste i vy. Jsme stejní, vy a já. Jsme obrazy světla. Jsme Bohem. Toltécký šaman mínil totéž, co kvantoví fyzikové – sami jsme tvůrci své přítomnosti a můžeme ji měnit dle svého uvážení*. Je jen na vás, jestli přistoupíte k vytvoření svého světa. Já vám poskytuji jenom nástroje, které můžete použít při „výstavbě“.

Vy, moderní lidé žijící v 21. století, máte jistě tendenci pochybovat o takovém jednoduchém a snadném způsobu: No a co, vyslovíš pár vět a je to v suchu! Ale to není tak docela pravda. Za prvé, stejně se musíte namáhat při budování nové přítomnosti cihlu po cihle. A za druhé, nejjednodušší způsob, jak něco schovat, je nechat to na viditelném místě. To věděli mudrci starověku, když předávali tuto pravdu od úst k ústům, věděli to, když psali posvátné knihy či šifrovali znalosti do podobenství. „Vše nové je jen úplně zapomenuté staré“ – určitě jste to mnohokrát slyšeli. Jak se tedy stalo, že tyto znalosti byly zapomenuty? To je prosté. Mění se sociální systém, mění se priority a každá vláda vymýšlí své „ideály“, ke kterým pečlivě poutá národ. Jedná se o sociální dohody, utkané z vůle vládců proto, aby byla moucha chycena do pavučiny, jinými slovy vy do těch pravidel, které jsou pohodlné pro daný systém. Iluze svobody je jen iluzí a ničím víc. Možná už jste na to přišli sami. Falešná vysvětlení různých událostí a faktů natolik zkreslují obraz světa,

* viz *Ovlivňování reality 1-10*: Zeland V., Eugenika

že většina lidí nevidí pravou podstatu dění. Zahaluje se oparem, jenž se skládá z různých zkreslení, přitom častokrát zcela věrohodných. Naše přesvědčení a představy..., jsou opravdu naše? Anebo je nám někdo kdysi našeptal ve škole či v mediích? Pokuste se roztržít, co je podle vašeho názoru vaše a co je vykonstruované, přinesené zvenčí. Ke svému úžasu odhalíte poměrně chmurný obraz. Když ho začnete měnit, výsledek se rychle dostaví. Osvobozujte se od vnucených přesvědčení, od obav, které nejsou vaše, od komplexů, jež vám byly vštípeny v dětství...

Pojďme se na chvíli vrátit k neblaze známému *placebu*. To je latinské slovo, které znamená *útěcha*, nebo přesněji *potěším*. V rané křesťanské tradici bylo přítomno v Žalmech v latině. Kdo potřebuje útěchu? Nemocní a trpící. Teprve když se utěší a upokojí, mohou začít cestu k uzdravení duše a těla, jak je komu třeba. Jakmile člověk nalezne víru (v sebe samého nebo v Nejvyšší moc – na tom nesejde), přestává vyvádět z rovnováhy svůj organismus a narušovat jeho energetiku.

Lékaři poslední dobou bijí na poplach ohledně značného nárůstu problémů s duševním zdravím a z prudce narůstajícího počtu depresí. Není se čemu divit. Převážná část sdělovacích prostředků je nastavena na negativa. Když zapneme televizi, otevřeme noviny nebo si prohlédneme zpravodajské články na internetu, čteme o živelných pohromách, spadlých letadlech, krizích, vraždách, a pokud už nám jednou uvízne „pařátek“ v této bažině, připravme se na to, že i „celý ptáček zemře“. Chci vám povědět jednu prostou pravdu: Jestliže vpustíte negativa do sebe, začnou vás ničit. Když budete plní pozí-

tivního přístupu, tak vám toto přesvědčení pomůže žít dlouho a šťastně. Odmítejte

Jestliže pustíte negativa do sebe, začnou vás ničit.

vše špatné, co k vám jde zvenčí. Říkejte si: „To nejsou moje myšlenky, mé city ani pocity. Svítí slunce – raduji se. Přišel nový den – přinese mi štěstí.“

Jednoduchý pozdrav „Dobré ráno!“ může být pozitivním zaklínadlem. Usmějte se, řekněte sousedce „Dobrý den“* dostanete v odpověď stejný pozitivní náboj. Vyhýbejte se konfliktům a odpouštějte lidem, že nemají radost ze života či jsou sklíčení, protože jsou slabší než vy. Nikdo netvrdí, že máte nastavovat druhou tvář, aby vás do ní uhodili, ale nebuďte tou silou, která odmrští bumerang na třetího, čtvrtého, pátého... a rozšíří nenávist, závist a nekontrolovanou zlobu dál do světa.

Víra ve zlé a v negativitu, kterou rozšiřují pesimisté, jsou podobné efektu *nocebo*, kdy zaujatost vůči lékům, léčení nebo pomoci má negativní účinek. Jelikož efekty placebo a *nocebo* jsou dokázány mnoha vědci, nelze pochybovat o jejich existenci. A tudíž jsme opět dospěli k závěru, že mysl je hmotná a vědomí ovlivňuje přítomnost.

Mnozí lidé se často ptají: „Proč se to stalo mně? Já za nic nemůžu.“ Ale při rozboru situace si uvědomí, že důvod tu je. Nicméně najít pravdu není lehké – ne každý se může podívat pravdě do očí. Když žijete podle principu „nejsilnější přežije“, buď šlapete po hlavách,

* Ruský pozdrav *Zdravstvujtě* doslovně znamená *přeji vám zdraví*. Nicméně zde je přeložen jako Dobrý den, protože v češtině nemáme pozdrav s přáním zdraví – pozn. překl.

nebo podléháte „principu oběti“ ve snaze vyvolat v ostatních lítost. Oba způsoby jsou zhoubné. Lítost a soucit jsou úplně různé pojmy, neměli byste je zaměňovat. Slabý, inertní člověk by ve vás neměl vyvolávat lítost, protože on žije tak, jak je pro něj pohodlné; pro něj je příjemné být takový, jaký je. I kdybyste mu pomáhali sebevíc a vynakládali na to svou energii, pokud nebude sám chtít, vše bude marné. Takže pokud si přejete vytáhnout někoho z jeho bažiny, nejdříve přemýšlejte, zda-li to ten člověk chce. Jestliže ne, tak to ani nezkoušejte. K dosažení cíle je třeba mít přání. Člověk musí chtít cíle dosáhnout!

Pokud opravdu chcete dosahovat svých cílů, je třeba si představovat požadovanou událost, jako by se už stala, a věřit v to, že to tak je. Myslete na to, že tady a teď žijete tak, jak si přejete. Použití kódů vám pomůže upevnit mysl.

Pro splnění jakéhokoliv přání je třeba čas, okamžitě se nestane nic. Buďte trpěliví, opakujte kódy, v mysli si malujte požadovaný obraz a vše dostanete.

Chci vám vyprávět jedno súfijské podobenství. Až dočtete knihu do konce, pochopíte, proč jsem vám je pověděl.

Jeden kupec poslal svého syna zjistit u nejmoudřejšího ze všech lidí Tajemství štěstí. Mladík šel čtyřicet dní pouští a konečně dorazil k překrásnému zámku stojícímu na vrcholku hory. Tam žil mudrc, kterého hledal. Jenomže místo očekávaného setkání s moudrým mužem se hrdina ocitl v hale, kde všechno vřelo: obchodníci přicházeli a odcházeli, v rohu mluvili lidé, malý orchestr hrál sladké melodie a byl tam stůl nalo-

žený nejvybranějšími pokrmy. Mudrc mluvil s různými lidmi a mladík musel čekat dvě hodiny, než na něj přišla řada.

Mudrc pozorně vyslechl vyprávění mládence o účelu jeho cesty, ale řekl, že teď nemá zrovna čas na odhalování Tajemství štěstí. A navrhl mu projít se po paláci a vrátit se za dvě hodiny.

„Ale chci tě požádat o laskavost,“ dodal mudrc a podal chlapci malou lžičku, do které kápl dvě kapky rozpuštěného másla. „Při procházce drž tuto lžičku v ruce tak, abys nevyžil máslo.“

Mladík stoupal a sestupoval po palácových schodištích a nespouštěl zrak ze lžičky. O dvě hodiny později se vrátil k mudrci.

„Tak co,“ zeptal se, „viděl jsi perské koberce, které jsou v mé jídelně? Viděl jsi park, který hlavní zahradník utvářel v průběhu desíti let? Všiml sis krásných pergamenů v mé knihovně?“

Mládenec se s rozpaky musel přiznat, že nic neviděl. Jeho jedinou starostí bylo nerozlít kapky másla, které mu svěřil mudrc.

„No tak se vrať a seznam se se zázraky mého vesmíru,“ řekl mu mudrc. „Nelze důvěřovat člověku, pokud si neprohlídnete dům, ve kterém žije.“

Uklidněný mladík vzal lžičku a znovu se vydal na procházku po paláci, tentokrát sliboval, že si bude všimnout všech uměleckých děl, jež visí na zdech paláce. Viděl zahrady, obklopené horami, nejjemnější květiny, vytříbenost, se kterou bylo každé z uměleckých děl umístěno přesně tam, kde je třeba. Po návratu k mudrci podrobně popsal všechno, co viděl.